

నా స్మృతి పథంలో ఒక రోజు

- శ్రీమతి మాచిరాజు లక్ష్మీ గంగా భవాని.

గత సంచికలలో ...

మద్రాసు (నేటి చెన్నై), అలనాటి చెన్నపట్నం) చేరుకుని, బోర్డింగ్ పాసులు తీసుకుని, కస్టమ్స్ క్లియరెన్స్ పూర్తి చేసుకుని, బోర్డింగ్ పూర్తి అయ్యాక మూకై నిర్దేశించిన నీట్లలో కూర్చున్నాం! విమానం గాల్లోకి ఎగిరింది. వర్షం పడుతున్నట్లు కిటికీ అద్దంమీద పడుతున్న నీటి తుంపరలు, దూరంగా కనిపిస్తున్న మెఱుపులు తెలియజేస్తున్నాయి. టీ.వీ చూస్తూ వినడానికి యియర్ ఫోన్ సెట్ ఇచ్చారు. స్థూల శరీరంతో చేసి, సూక్ష్మ శరీరంమీద పడిన ముద్రలు చివరి మజిలీ వరకు చెరిగిపోవు. మద్రాసులో కంప్యూటర్ లోకి ఎక్కిన సమాచారం, సింగపూర్ వెళ్ళినా, అమెరికాలో అడుగుపెట్టినా మారదు. చెక్కుచెదరకుండా అలాగే రికార్డులు వుంటుంది.

శ్రీ గురుభ్యోనమః

అమెరికా ప్రయాణంలో అనుభవాలు

క్రిందికి దిగినప్పుడు పెద్దగా శబ్దం అయి భూమి తగిలినట్టుగా స్పందన కలిగింది. అందరితో పాటు మేము కూడా మా హేండ్ బేగ్లు తీసుకుని అందరూ వెళ్ళే వైపుగా వెళ్ళాము. గేటు దగ్గర అమ్మాయిలు, ప్రతి ఒక్కరికీ వీడ్కోలు చెప్పారు. అమ్మాయిలు, అబ్బాయిలు అందరూ సింగపూర్ కి చెందిన వారే, మేము దిగిన తరువాత వాళ్ళకూడా వాళ్ళ బేగ్లు తీసుకుని వస్తుంటే చూసాను, ఆరుగురు అమ్మాయిలు, సూటు వేసుకుని ఇద్దరు అబ్బాయిలు, అందరూ 20, 22 సంవత్సరాల వయసు వాళ్ళుగానే వున్నారు. వాళ్ళని చూస్తేనే అనిపించింది సింగపూర్ ఇంకా ఎంత అందంగా వుంటుందో! అని. మద్రాసులో ఎక్కినట్టుగానే, ఫ్లైట్ లోంచి స్వరంగం మాదిరి డబ్బాలాంటి దారిలోంచి, సరాసరి పెద్దహా లులోకి వచ్చాము. చాలా పాడవు, వెడల్పు కలిగి వున్నాయి. ఎటు వెళ్ళాలో తెలియదు, అగమ్యగోచరంగా వుంది. తెలుగు వచ్చిన కేరళ అబ్బాయిని అనుసరించాము. 8, 10 నిమిషాలు హాలు పాడుగూ నడిచిన తరువాత ఒక కౌంటరు దగ్గర ఆ అబ్బాయిలు ఆగారు, ఏం చెయ్యాలని వాళ్ళని అడిగాము. సమాధానం చెప్పకుండా, వుండమని చెయ్యి చూపించారు. కొన్ని నిమిషాల పాటు అలాగే నిలుచున్నాము. తరువాత ఆ అబ్బాయి మాకు ఏమీ చెప్పకుండానే తన ట్యాలీ తోసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. చేసేది లేక మేము కూడా ఏదో ఒక దారి వైపు నడిచాము. ఫ్లైట్ దిగి పెద్దహాలు వైపుకు దారితీసిన సన్నని హాలు (ఈ హాలు కూడా వెడల్పుగానే ఉన్నా, పెద్దహాలుతో పోలిస్తే చిన్నది) దూరం, ఇంచుమించుగా రెండు మూడు వీధుల పాడవు దూరం నడచినట్టు వుంటుంది.

భారత కాలమానం ప్రకారం 3 గంటల 15 నిమిషాల నుండి 4 గంటల వరకు అలా అన్ని వైపులా తిరుగుతూనే వున్నాము. అప్పటికి తోచింది. సింగపూర్ టిక్కెట్లు తీసి చూసాను. వాటి మీద గేట్ నెం. 30 అని వుంది. అది ఒకరికి చూపించి అడిగితే, ఎటో చూపించారు. అర్థం కాలేదు. డ్యూటీలకి వెళ్ళే ఎయిర్ హాస్టిస్‌లని ఆపి అడిగాము. వాళ్ళు కూడా తెలియదన్నారు. సరే అనుకుని, ఎక్కడి కక్కడ వున్న బోర్డులన్నీ చూసుకుంటూ ఇంచుమించుగా సింగపూర్ ఎయిర్‌లైన్స్ కౌంటరు దగ్గరికి వస్తూ ఇంకో ఎయిర్ హాస్టిస్ గ్రూప్‌లో ఒక అమ్మాయికి చూపించి అడిగితే, అక్కడే వున్న కౌంటర్‌ని చూపించింది. (టెర్మినల్ నెం. 2) ఆ కౌంటరులో మా టిక్కెట్లు చూపిస్తే కంప్యూటర్ ఆన్ చేసి, చూసి అన్నీ సరిపోయాయి అన్నారు. మాకు ఇంగ్లీషు రాదు. సహాయం కావాలని రాసి ఇచ్చిన పేపరు కూడా చూపించాము. అన్నిటికీ "ఓకే" అనడం, కంప్యూటర్ చూడడం, మా టిక్కెట్లు కాగితాలు మాకు ఇచ్చేయడం, వెయిట్ చెయ్యమనడం, అలా రెండు మూడు సార్లు జరిగాక, విసుగొచ్చింది.

సరే అని, నాలుగువైపులా తిరిగి చూసుకుని, బాత్‌రూమ్ వెతుక్కుని, అవశిష్టాలు తీర్చుకుని, కాఫీ ఎక్కడ దొరుకుతుందో బోర్డ్ చూసుకుని, రెండు వీధులంత పాడవుగల హాలంతా నడిచివెళ్ళి కాఫీ తీసుకున్నాము. 20 నెంబరు గల డాలరు నోటు ఇవ్వబోతే, ఫైవ్ డాలర్స్ అని చెప్పాడు. 5 నెంబరు గల డాలరు నోటు ఇచ్చాము. సింగపూర్ కోయిన్స్ అని ఏవో రెండు నాణెములు ఇచ్చారు. కాఫీ పెద్ద కప్పుతో డికాక్స్ ఇచ్చారు. అదే కాఫీ అనుకుని టేబుల్ దగ్గరికి వెళ్ళబోతుంటే, పంచదార పేకెట్టు మరియు స్నూసు తీసుకోమని చెప్పారు. పంచదారతో పాటు ఇంకో చిన్న పేకెట్టు వుంది, అది ఏమిటో మాకు తెలియలేదు. పంచదార కలుపుకుని, ఇప్పట్నీంచి బ్లెక్ కాఫీ అలవాటు చేసుకోవాలేమో! అనుకున్నాము. కాఫీ విషయంలో ఫ్లెట్‌లో కూడా మేము అలాగే చేసుకుని తాగాము. కాని, అమెరికా చేరాక తెలిసింది ఇంకో చిన్న పేకెట్టు పాలపాడి అని. కాఫీ తాగాక, రేటు గురించి అనుకుంటూ, మళ్ళీ సింగపూర్ ఎయిర్‌లైన్స్ కౌంటరు దగ్గరగా కూర్చోడానికి ఏర్పాటు చెయ్యబడిన సోఫాలదగ్గర పెద్ద టి.వి. చూడ్డానికి వీలుగా వున్న చోట బేగ్‌లు వున్న ట్రాలీ పెట్టుకుని, వియ్యపురాలుగారిని అక్కడ కూర్చోమని, నేను అన్నివైపులా తిరిగి ఎక్కడ ఏమున్నాయో చూసుకున్నాను.

అదో వింత ప్రపంచంలాగ వుంది. అన్ని రకాల షాపులు వింత వింత వస్తువులతో, విద్యుద్దీపాల కాంతులతో మెతీసి పోతున్నాయి. అడుగడుక్కి చిక్కని ఆకుపచ్చ రంగులో లేతగా, స్వచ్ఛంగా, ఆహ్లాదంగా రకరకాల చెట్లు, మొక్కలు పెద్దపెద్ద ఆకులు, చిన్నచిన్న ఆకులు, రంగురంగుల, రకరకాల పువ్వులతో, ఎంతో హాయిని కలిగిస్తూ వున్నాయి. వాటిని చూస్తూ కాలం గడిపేయ్యవచ్చు అన్నట్లు వున్నాయి.

(మరికొన్ని విషయాలు జులై సంచికలో ...)